



نقش آموزش مهارت‌های زندگی بر کارکرد خانواده (مطالعه موردی زنان دارای همسران معتاد در شهر همدان)

لیلا سماواتی^۱، پروانه دانش^۲، محمد جواد زاهدی مازندرانی^۳

۱- کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی، گرایش مسائل اجتماعی ایران، گروه علوم اجتماعی دانشگاه پیام نور تهران، واحد

غرب، تهران، ایران

۲- عضو هیئت علمی و استادیار علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور تهران، واحد غرب، تهران، ایران

۳- عضو هیئت علمی و دانشیار علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور تهران، واحد غرب، تهران، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر نقش آموزش مهارت‌های زندگی بر کارکرد خانواده زنان دارای همسران معتاد شهر همدان بود. پژوهش حاضر از لحاظ هدف یک تحقیق کاربردی، از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها یک تحقیق کمی و از لحاظ روش جزء تحقیقات شبه علی است با مقایسه قبل و بعد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان همسران معتاد در شهر همدان در سال ۱۳۹۶ که در نه ماهه اول سال به کلینیک مورد پژوهش مراجعه کردند که تعداد آن‌ها ۱۰۰ نفر بود. نمونه آماری با روش در دسترس به تعداد ۳۰ نفر انتخاب شدند که به صورت تصادفی در دو گروه برابر آزمایش و کنترل قرار گرفتند. بعد از آن که گروه‌های کنترل و آزمایش مشخص شدند، ابتدا پرسشنامه‌های کارکرد خانواده به عنوان پیش‌آزمون به دو گروه کنترل و آزمایش داده شد و سپس گروه آزمایش تحت آموزش مهارت‌های زندگی که شامل ۹ جلسه آموزشی ۱/۵ ساعته و هفته‌ای یک جلسه بر اساس پروتکل ابراهیمی (۱۳۹۱) بود، قرار گرفتند. در حالی که به گروه کنترل آموزشی داده نشد. سپس پرسشنامه‌های کارکرد خانواده به عنوان پس‌آزمون به دو گروه آزمایش و کنترل داده شد. کارکرد خانواده با پرسشنامه عملکرد خانواده مک ماستر سنجدیه شد. نتایج حاکی از آن بود که آموزش مهارت‌های زندگی بر کارکرد خانواده در زنان دارای همسران معتاد تأثیر داشت.

کلمات کلیدی: آموزش مهارت زندگی، کارکرد خانواده، زنان دارای همسران معتاد